

EL TEMPS

El problema Cañellas

Gabriel Canellas no ha pogut evitar asseure's al banc dels acusats. Finalment el jutge encarregat del que s'ha conegut com el cas Túnel de Sóller ha decidit obrir judici contra l'ex-president, i també contra el ja ex-conseller de la Funció Pública –dimití quan es va saber que també s'obria judici contra ell– José Antonio Berastáin i contra l'empresari Antoni Cuart.

El judici contra Canellas presenta diversos aspectes. Un, òbviament, és l'estrictament judicial. En aquest sentit, no podem oblidar que el ciutadà Gabriel Canellas i Fons mereix, mentre no siga sentenciat, la presumpció d'innocència. Per tant, que siguin els jutges els qui parlen. Però no és aquesta la qüestió que més interessa, sinó les profundes connotacions polítiques que envolten el cas.

Políticament, el cas Túnel de Sóller tingué la màxima repercussió quan l'aspirant a president del govern José Maria Aznar –parlem de juliol de 1995– decidí demanar la dimissió a Canellas. A contracor, el veterà dirigent conservador no pogué resistir la pressió i dimití. Des d'aleshores manegà els fils de la política conservadora a les Illes des dels càrrecs de diputat i de president del grup parlamentari popular en el Parlament de les Balears. La direcció estatal del PP ha dit mil i una vegades que amb aquella dimissió ja quedaven resoltes les “responsabilitats polítiques”. Aquest concepte –com tots els que tenen a veure amb l'ètica– no és un terme polític absolut, sinó que és més aviat canviant, múltiple i sovint contradictori, depenen de les circumstàncies, de qui demana aquestes responsabilitats i, sobretot, de a qui són exigides aquestes. Després de tants anys d'escoltar l'expressió “responsabilitats polítiques” referida a un seguit de penosos casos relacionats amb finançaments irregulars, presumpta organització de terrorisme d'estat, etcètera, la confusió que suscita el terme és total. Però no és aquesta la qüestió essencial. Cada per-

sona té el concepte d'ètica que té, segons el seu particular i intransferible sentit de la dignitat i de l'honor. Canellas té el que té i quedà ben expressat quan digué, després de la victòria autonòmica del PP, el 1995, que “el poble ens ha dit que som innocents”; o quan, ara mateix, ha decidit no renunciar a l'escó de diputat.

El que importa més, en aquests moments, és el problema Canellas. Perquè l'ex-president és un problema polític real. Després de ser obligat a dimitir, aconseguí tombar el seu substitut, Cristòfol Soler. Ara –ja s'ha publicat– sembla que està enfrontat a l'actual president Jaume Matas perquè aquest s'ha alineat amb les tesis del PP estatal i ha fet dimitir el conseller implicat en l'afer, Berastáin. De fet, el problema per al PP no és tant com

es resolrà el cas Túnel de Sóller, sinó què passarà amb el poder de Canellas. Ni Joan Verger, president del Partit Popular balear, ni Jaume Matas estan tranquils en aquesta situació. Com tants altres dins del partit, passen a hores d'ara per un vertader infern. Sospiren perquè tot s'acabe i que, siga com siga, Canellas abandone la política. Però Canellas aguanta envoltat de la seua *guàrdia pretoriana*, segur que ningú de dins el partit se li enfrontarà, encara, obertament. La seua

dimissió “transitòria” com a president del grup parlamentari s'interpreta aquests dies a Palma com una clara amenaça a aquells que vulguen “moure fitxa” sense que ell jugue.

El problema no és, doncs, el cas Túnel de Sóller, ni tampoc el cas Calvià... El problema és Canellas. Un autèntic problema per al PP, per al govern d'Aznar i, de rebot, per a tota la classe política illenca que ja està contaminada per aquesta situació. Són quasi dos anys de tensió màxima fruit dels successius afers Cañellas. Aquesta és la qüestió política greu. I no que el ciutadà Canellas passe pels jutjats o tinga el concepte d'ètica que té. Per això mateix, la solució immediata al problema només la tenen Aznar i el PP, però semblen disposats a aguantar encara més. Fins quan? ■

“El problema polític és el mateix Gabriel Cañellas i no que el ciutadà Cañellas passe pels jutjats o que tinga el concepte d'ètica que té; i la seua solució immediata només la tenen Aznar i el PP. Però semblen disposats a aguantar encara més. Fins quan?”